विम्मानक माधक कि

७.क्रिक्रवां निक्रवां.

কৰি প্ৰদেশ

செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகள்

ம. திருவள்ளுவர்

வெளிபீடு : தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம் 1280 – இராணி அண்ணாநகர். சென்னை – 600 078

செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகள் (கவிதை)

ம. திருவள்ளுவர் ©

முதல் பதிப்பு : டிசம்பர் 2000

பக்கம் : 80

தாள் : 16 கிலோ சேசசாபி

கட்டு : சாதாரண கட்டு

அச்சு : மணி ஆப்செட்

சென்னை – 600 005.

வெளியீடு : தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

1280, இராணி அண்ணாநகர்,

சென்னை - 600 078.

விலை : ரு. 30/--

அணிந்துரை

திரு. ம. திருவள்ளுவரின் கவிதைகளைப் படிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பு குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் நல்ல வாசிப்பைத் தருகின்றன. 'போக்க அல்ல - பொழுதை ஆக்கவே கவிதைகள்' எழுதுவதாகத் திருவள்ளுவர் எழுதியிருக்கிறார். ஒரு கவிஞர் - பெயர் மறந்துவிட்டது - என்னிடம் தொலை பேசியில் கேட்டார். நான் ஏன் கவிதைகள் எழுதுகிறேன் என்று. கவிதையில் என்ன எழுதுகிறாய் என்று கேட்ட காலம் போய். 'ஏன் எழுதுகிறாய்' என்று கேட்கிற காலம் வந்துவிட்டது. நான் அவருக்கு 'பொழுது போவதற்காக எழுதுகிறேன்' என்றேன். 'ஹாபியா' என்றார் அவர். 'இல்லை பொழுதுபோவதற்காக' என்றேன் நான். அதைத் தான் 'ஹாபி' என்பார்கள் என்றார் அவர். 'செய்யும் . வேலையை விட்டு விடுதலை பெற ஒருவர் மேற்கொள்ளும் மகிழ்ச்சியான - ஊதியம் பாராத வேலைதான் ஹாபி' என்பார்கள் என்றேன் நான். ஆனால் நான் கவிதையை அப்படி மேற்கொண்டதில்லை. என்னுடைய பொழுது எமுதினால்தான் போகும். பொழுது என்றால் கவிதைப் பொழுது. இந்தப் பொழுதைப் போக்கவே எழுதுகிறேன் என்றேன். இந்தப் பொழுதின் உட்கூறுகள் பல. அவற்றில் என்னென்னவோ செய்திகள் உண்டு. எனக்குத் தெரிந்து பக்தி இலக்கிய காலத்தில்தான் - அதைத் தொடர்ந்து அரசியல் விழிப்புணர்வுடைய இக்காலத்திலும் தான் இக்கேள்வி எழுந்தது.

ம. திருவள்ளுவரின் கவிதைகள் சில ஓர் அரங்கில் படித்தால் கைதட்டல் பெறக்கூடியவை. மனச்சுவர்கள், உடைந்த வீடு, விருந்துக்குரியவள், மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள், சிந்தாமணியும் சின்னாச்சியும், குருகுலம் ஆகிய கவிதைகளை இதற்கு உதாரண மாகக் கூறலாம். வேறு சில கவிதைகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. இப்படிப்பட்ட கவிதைகளைக் கொண்டுதான் கவிஞரின் முழுமையை உணர்கிறோம். சொல்லப்போனால் இப்படிப்பட்ட கவிதைகளே மற்றவற்றைப் பேச உரிமையைக் கவிஞருக்கு

வழங்குகிறது. அந்த வகையில் 'முதல் இராத்திரி மகப்பேறு, தூறல், செவிலியர்' போன்ற கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம். கவர்ந்தது. இக்கவிதைகளின் விளைபயன் பாராட்டத்தக்கது. கால்களுக்கு ஒரு கணை என்ற கவிதையில் 'சாத்தான்' 'கோயில்கள்' 'யாத்திரை' என்று மூன்று சொற்கள் இடம் கோயிலும் பெற்றுள்ளன. யாத்திரையும் சமயங்களுக்கும் பொது, ஆனால் 'சாத்தான்' அப்படி அல்ல. பாரத நாட்டின் பண்பாட்டில் சாத்தானும் இல்லை. சைத்தானும் இல்லை. அரக்கர்கள் கூட தெய்வ கணத்தைச் இந்திய நாகரிகத்தின் சேர்ந்தவர்கள் தாம் ஆரோக்கியத்துக்கு அடிப்படையான காரணம் ஒரு சா<mark>த்தான</mark>் இல்லாததுதான். The fundamental sanity of Indian Civilisation has been due to an absence of Satan' என்று ரொமிலா தபார் அவர் எழுதியுள்ள இந்திய வரலாறு (1965) நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதைச் சொல்லி வைக்கிறேன்.

அன்புடன்

ஞானக்கூத்தன்.

என்னுரை

போக்க அல்ல – பொழுதை ஆக்கவே கவிதைகள்..

- ♦ இயற்கை வாழ்க்கை எனும் இரு கை கூப்பலில் மொட்டாகி வாசக உள்ளங்(கள்)கைகள் வாங்கி வாசிக்கையில் மலர்வன – கவிதைகள்
- இக்கரையையும் அக்கரையையும் இணைத்துப் பாயும்
 அக்கறை நதி என் கவிதைகள்...
- ⇒ தனிமனித விக்கல்களுக்கும் சமூகச் சிக்கல்களுக்கும் இடையாடும் இவை போர்வையற்ற பார்வைகள்
- ❖ கவிதையாக்கலும் கவிதை வாசித்தலுமாக கடக்கும் நொடிகளெல்லாம் – நெஞ்சைப் புதுப்பிக்கும் நிகழ்வுகளாக...
- பொழுது போக்குவதாக அல்லது பழுது பார்ப்பனவாக தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் படைப்புகள் இவை..
- படித்து முடித்த பின் உங்கள் பார்வையை எழுதுங்கள் திறந்த மனதோடு காத்திருக்கிறேன்...

42-21 முத்து வளாகம், விக்னேஷ்வரா தோட்டம், காந்தி சாலை, திருவானைக் கோயில், திருச்சி : 620 005. உங்கள் ம. திருவள்ளுவர்

கவிதைப் பக்கங்கள்

- 9 நானில்லாதிருந்த நேரம் 1
- 10 எதிரொலிக்கும் கொலுசுகள் 2
 - 11 இனிப்பும் எறும்பும் 3
 - 12 வடிவமைக்கப்பட்ட துயர் 4
 - 14 மனச்சுவர்கள் 5
 - 15 இரு வேறு யுத்திகள் 6
 - 16 குழந்தையை எழுப்புதல் 7
 - 18 கனியிருப்ப 8
 - 20 வேண்டுவது 9
 - 21 இரட்டை மாட்டு வண்டி 10
 - 22 முதல் இராத்திரி 11
 - 23 உடைந்த வீடு 12
 - 24 அவமானச் சிகரம் 13
 - 25 ஜன்னல் 14
 - 27 மரத்தின் மொழி 15
 - 28 சந்தையில் ஒரு மனிதன் 16
 - 30 வானம் பார்த்த பூடியில் 17
 - 31 சாட்சியாய் ஒரு் காட்சி 18
 - 32 சொல்லாமலே 19
 - 34 என்ன பூச்சு 20
- 35 செதுக்கத்துடிக்கும் சிறகுகள் 21
 - 36 பொய்−கை அல்ல என் கை 22
 - 37 மகப்பேறு 23
 - 38 இல்லாதிருக்கும் பிரச்சினை 24
 - 39 шліт 25
 - 41 புதிய படிமம் 26
 - 42 விரு(ந்)துக்குரியவள் 27
 - 44 ക്നത്തവിல്லை 28

- 45 ருசிகரம் 29
- 46 காற்றின் சுவடுகள் 30
 - 47 மனித அகதிகள் 31
- 48 மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள் 32
 - 50 தண்டவாள ஜோடி 33
 - 51 உதிரிப் பூக்கள் 34
 - 52 சிந்தாமணியும் சின்னாச்சியும் 35
 - 54 இனி 36
 - 56 பருவக் காற்றில் 37
 - 58 பிதிபடும் மெல்லுணர்வுகள் 38
 - 59 இரண்டும் ஒன்றல்ல 39
 - 60 கண்டெடுத்தல் 40
 - 61 குருகுலம் 41
 - 62 மகாநதி 42
 - 63 சந்தையில் வாங்கிய சங்கதி 43
 - 64 நுனிதேடி 44
 - 65 நான் ஓய்வெடுக்கும் நேரம் 45
 - 66 இடைவெளி 46
 - 68 மீண்டும் 47
 - 69 ഥற്വபரிசீலனை 48
 - 70 கால்களுக்கு ஒரு கணை 49
 - 71 நாமே அரசாக 50
 - 72 சொல் பொருள் உணர் 51
 - 73 தூறல் 52
 - 74 தவம் 53
 - 75 செவிலியர் 54
 - 77 காத்திருக்கும் அமுதசுரபி 55
 - 78 விமர்சனங்கள் 56

நன்றி

கல்கி தினமணிக்கதிர் செம்மலர், அம்பலம்

> அன்பைத் தவிர வேறெதையும் அறிந்திராத என் அம்மாவுக்கு...

1. நானில்லாதிருந்த நேரம்

வழியில் எதிர்ப்பட்டவர்களை வினவினேன் எங்கு போகிறீர்கள் என்று களைத்துப் போய் காணப்பட்டவர்கள் கடவுளைக் காணவென்றார்கள்-ஒரு சிலர் எதிர்கேள்வி கேட்டார்கள் நீ எங்கே செல்கிறாய் என்று என்னைத் தேடி – என்றவனை ஏதோ மாதிரி பார்த்தபடி விரைந்தார்கள்-நிதானமாய் நடந்து என் இடமடைந்தபோது எல்லோரும் சொல்கிறார்கள் – நானில்லாதிருந்தபோது என்னைத் தேடி இறைவன் வந்திருந்தான் என்று

જી ક્કિલ્સ

2. எதிரொலிக்கும் கொலுசுகள்

நீ உதிர்த்து விட்டு போன தொடர்ந்து ஒலிக்கும் கொலுசு மொழி கேட்டிருக்கிறேன்

தூங்கவைக்கவும் – துயில் எழுப்பவும் – ஒரே ஒலி பிறக்கிறது உன் கொலுசிலிருந்து மட்டும்

மனதிற்கு உருவில்லை எனும் பொதுக் கருத்தைப் புரட்டி நடக்கிறது உன் உருவம்

உள்ளமே

உருவமாகி

நடப்பவள் நீ எனக்

கண்டு கொண்ட முதல்வன்

நானென்னும் மமதையின் மீது பட்டு

இடறி விடாது நடனமிடம் நளினமாது ஆனாய் நீ.

உன் உருவம் மட்டுமல்ல-

உடையும் அணியுமொத்த

இன்னபிறவும் அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றன

உன் உள்ளத்தை

என் வார்த்தைகளை எதிரொலிக்கும்

உன் மௌனத்தைப் போல

அதெப்படி –

என் மௌனத்தை

உன் வார்த்தைகளும்-

உன் மௌனத்தை

என் வார்த்தைகளும்

தத்தெடுத்துக் கொண்டு விட்டன

80® cos

3. இனிப்பும் எறும்பும்

இமைப்பொழுதுக்கு முன் இல்லாதிருந்த இடத்தில் சட்டென அணி வகுத்திருக்கின்றன சாரை சாரையாய்

ஒரே தடத்தில் எதிரும் புதிருமாய் மோதிக் கொண்டாலும் விபத்து நிகழ்வதில்லை

சுவரின் சிறுதுளை வழியாய் நீண்டிருந்தது வெளியில் வால்

> உள் நோயாளியின் மேஜை மீதிருந்த சர்க்கரைக் குடுவைக்குள் நுழைந்திருந்தது தலை

> > எல்லாம் அந்த– மூடியும் மூடாதிருந்த பாத்திரத்தின் விளைவு

சர்க்கரையின் ஈர்ப்பு சக்தியும் – எறும்புகளின் மோப்பசக்தியும் எந்தப் புள்ளியில் எந்த நொடியில் சங்கமித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும்

> જા જ

4. வடிவமைக்கப்பட்ட துயர்

வெறும் வார்த்தை குறித்த வழக்கு–என்று ஒதுக்கி விட வேண்டாம்

தெரிந்ததை தெரியுமென்றும் தெரியாததை தெரியாதென்றும் முடிந்ததை முடியுமென்றும் முடியாததை முடியாதென்றும்

சொல்லும் செயலும் இரண்டற நடக்கும் இயல்பானவனுக்கு வாய்த்திருக்கிறது – இளித்தவாயனென்னும் செல்லப்பெயர்

ஐயம் கேட்கையில் இது கூடத் தெரியாதா – எனும் ஏளனத்தாலும் கேட்காமல் செயல்படுகையில் கேட்கக் கூடாதா எனும் கர்வக் கணையாலும்

பந்தாடும் நீங்கள் பயன்படுத்தும் செல்லப்பெயர் விளைக்கவல்ல ஆபத்தை அறியாதிருக்கிறீர்கள்

தொடர்ந்து இப்படி அழைப்பின் விரைந்து வரும் நாளோன்றில் பெரிதும் புலம்ப நேரிடும் அவனைப் பேச்சுக்கு அழைப்பீர்கள் அவன் வர மறுப்பான் அவனை வலை வீசித் தேடுவீர்கள் அவன் அகப்பட மாட்டான் துரது அனுப்பிப் பணிவீர்கள் அவன் ஆழம்பார்த்து நழுவுவான்

இறுதியில் இளித்தவாயனுக்கான அதி தீவிரமான எதிர்ப்பதமொன்றை **நீங்களே** அகராதிக்குள் நுழைப்பீர்கள்

> எல்லாம் உங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட துயரம் என்பதை உணராமல்.

> > 80.® 03

பெரியப்பனும் சித்தப்பனும் ஒன்றாயிருந்த காலத்தில் ஒன்றாகவே இருந்தது எங்கள் வீடும்

முரண்பட்டு நெஞ்சம் பிளவுற்றதும் இரண்டானது

எளிதில் தென்படா வண்ணம் இடையிடப்பட்டது சுவர்

முன்பெல்லாம் இன்பமோ துன்பமோ– வீடு முழுக்க ஒன்றாய்த்தான்

இங்கிருக்கும் துன்பம் அங்கு இன்பமாயும்

இங்கிருக்கும் இன்பம் அங்கு துன்பமாயும் இடம் பெயரவும்

ஒரே தீபாவளி இரண்டாகும் படியும் விரிசல்கண்டு கிடக்கிறது இன்று

உடைந்த வீடென்று ஊர்க்காரர்கள் எளிதில் அடையாளம் காட்டும்படி

જા_®ભ્ર

6. இரு வேறு யுத்திகள்

மண்ணுலகின் உன்னதமொன்றை கண் முன்னர் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறது பேரியற்கை கருணை பொழியும் பெருவெளியாய் ஒளிர-அன்னைக்கு யாரும் கற்றுத் தருவதில்லை பெற்றவளின் பேரருள் பிறிதொருவருக்கு வாய்ப்பதில்லை அளவு கோல்களுக்கப்பாற்பட்டு அளவலாவுகிறது அவளின் எல்லையற்ற அன்பு பரந்த அன்பின் பெருவெளியை மேலும் ஆழப் படுத்தவென-இயற்கை கையாளும் உத்திகளிரண்டை கண்ணுற்று அதிசயித்தேன் காத்திருக்கச் செய்து கலங்க வை<u>த்து</u>ப் ஒன்றைப் பூக்கச் செய்வது ஒன்று பூத்திருந்த முதற் பூவை ஊதிர்த்துவிட்டு சில நாளில் மறுபூவை அப்பூங்காவில் மணக்கச் செய்வது மற்றொன்று.

୪୦*ଞ୍ଚ*ର

7. குழந்தையை எழுப்புதல்

மெத்தையில் மேனி கிடத்தி உறங்குகிறது என் பொன்வீணை..

உறங்கும் வீணையை அதிராமல் எழுப்புவது எப்படி எனும் ஆராய்ச்சியில் உறைகிறேன்..

சங்கென சுழித்த திங்களெனத் தெரிகிறதென் பிள்ளை முகம்

சந்தடியின்று எழும் காற்றின் ஆலாபனையை – அதன் சுதந்திர சுவாசத்தில் காண்கிறேன்.

இமைகள் அவிழ்கையில் இதழ்களும் மலருமாறு எழுப்ப விழைகிறேன்.

தெளிந்த நீரோடையைக் கலவரப் படுத்தாது அருந்த முயலும் ஓர் உச்சி நேர யாத்ரீகன் போல் மெல்ல அள்ளுகிறேன்

தன்போக்கில் உறங்கி தன்போக்கில் எழுவதே சோம்பல் முறித்த வில்லென அறிந்தும் இயலவில்லையே இயந்திர யுகத்தில்- பகல் போர்க்களத்திற்கு ஆயதங்களோடு அணிவகுக்க ஆயத்தமாகிறது அதிகாலை

நானோ மொட்டின் – முகம் கோணாமல் இதழ்கள் அவிழக் காத்திருக்கிறேன்

> அது – சிரித்தபடி எழுந்து – என் தோள் சரிந்து சின்ன இதழ் பதிக்கையில் சித்தம் குளிரக் காத்திருக்கிறேன்

> > அப்போது மீண்டும் – நான் புதிதாய் பிறப்பெடுப்பேன்

> > > જા જ

8. கனியிருப்ப...

ஒரு கல் ஒரே கல்லில் கண்ணாடியும்...

ஒரு சொல் ஒரே சொல்லில் உள்ளமும்

உடைபடுகின்றன ஒவ்வொரு கணமும்

. . .

சொடுக்கும் நொடியில் சொல்லி விட்டு மறைகிறார்கள் சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது அது.

. . .

. . .

சொற்களின் கல்லறைகளாய் அகராதிகள் ஆகிப்போன சோகத்தை எங்கு போய் புதைப்பது?

எண்ணங் கெட்டவர்கள் உமிழ்கையில் எச்சிலாய் தெறிக்கின்றன தெருவெங்கிலும் அனாதை வார்த்தைகள்

..

நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்த உங்களின் ஆயிரம் சொற்களுக்கு ஈடான ஒரு சொல் உண்டு அன்னைத் தமிழிடம்

> பூக்களைக் கொண்டே புயலை ஆக்கமுடிகிற போது சாக்கடை இரைக்கும்

> > சமர் எதற்கோ

. . . .

.

ஆதலினாய் உட்கார்ந்து இருக்கட்டும் உங்களின் கவனம் உதிர்க்கப்படவிருக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லின் மீதும் இனி

જી કે જ

TO READ THE FULL BOOK EMAIL US USING THE BELOW SUBSCRIBE BUTTON

SUBSCRIBE